

На 3 ноември 2009 г. Комисията изпраща официално уведомително писмо, като приема, че ответникът е допуснал функционирането на значителен брой съществуващи инсталации (1 647 инсталации), които не разполагат с разрешение, спазващо изискванията на член 5, параграф 1 от Директива КПКЗ. Към момента на изпращането на мотивираното становище, 784 съществуващи инсталации продължават да нямат разрешение съгласно член 5, параграф 1 от Директивата.

Макар положението да се е подобрило, към момента на предявяване на настоящия иск Френската република продължава да експлоатира четири съществуващи инсталации без разрешително в съответствие с Директивата.

Поради това, комисията счита, че Френската република все още не е преустановила нарушението на член 5, параграф 1 от Директива КПКЗ.

(¹) ОВ L 24, стр. 8.

Жалба, подадена на 27 март 2012 г. от Xeda International SA, Pace International LLC срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 19 януари 2012 г. по дело T-71/10, Xeda International SA, Pace International LLC/Европейска комисия

(Дело C-149/12 P)

(2012/C 165/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Xeda International SA, Pace International LLC (представители: адв. K. Van Maldegem и адв. C. Mereu)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени Решението на Общия съд по дело T-71/10; и
- да отмени решението за невключване на дифениламина в приложение I към Директива 91/414/ЕИО (¹) и за отнемане от страна на държавите членки на разрешенията за продукти за растителна защита, съдържащи това вещество, най-късно до 30 май 2010 г.; или
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд, който да се произнесе по жалбата за отмяна на жалбоподателите; и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски по настоящото производство (включително направените в производството пред Общия съд).

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че като е отхвърлил тяхната жалба за отмяна на Решението на Комисията за невключване на дифениламина в приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета и за отнемане от страна на държавите членки на разрешенията за продукти за растителна защита, съдържащи посоченото вещество, най-късно до 30 май 2010 г., Общият съд е нарушил правото на Съюза. В частност те считат, че Общият съд е допуснал редица грешки в преценката на фактите и на приложимата правна уредба към тяхното положение. Според тях това е довело до редица допуснати от Общия съд грешки при прилагане на правото, по-специално доколкото този съд:

— приема, че проблемът относно възможното образуване на нитрозамини не е бил основното съображение за приемането на решението на Комисията, докато в мотивите си към решението си този съд е заел противоположната позиция.

— смесва двата етапа от процеса на преглед на дифениламина по Регламент 1490/2002 (²), изменен с Регламент 1095/2007 (³), поради което е направил погрешния извод, че правото на защита на жалбоподателите не е било нарушено.

— приема, че въпросът относно възможното образуване на нитрозамини е бил повдигнат през юни 2008 г., а не през януари 2008 г., както писмените доказателства изрично посочват, което води до невалидност на неговото решение относно факта, че забавянето на процеса от Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) по никакъв начин не е попречило на жалбоподателите да упражнят своето право на оттегляне в подкрепа на включването на дифениламина в приложение I към Директива 91/414/ЕИО.

Поради тези съображения жалбоподателите считат, че решението на Общия съд по дело T-71/10 и решението на Комисията, с което дифениламинът не се включва в приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета и държавите членки се задължават да отнемат разрешенията за продукти за растителна защита, съдържащи посоченото вещество, най-късно до 30 май 2010 г., трябва да бъдат отменени.

(¹) Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30).

(²) Регламент (ЕО) № 1490/2002 на Комисията от 14 август 2002 година за определяне на допълнителни подробни правила за изпълнение на третия етап на работната програма, посочена в член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета и за изменение на Регламент (ЕО) № 451/2000 (ОВ L 224, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 45, стр. 32).

(³) Регламент (ЕО) № 1095/2007 на Комисията от 20 септември 2007 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1490/2002 за установяване на допълнителни подробни правила за изпълнение на третия етап на работната програма, посочена в член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета и Регламент (ЕО) № 2229/2004 за определяне на допълнителни подробни правила за изпълнение на четвъртия етап на работната програма, посочена в член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 246, стр. 19).